

LATVIŠĀ
VIRTUVE
BALLĪTE

Pērkona skandalozā «virtuve»

Grupa Pērkons nenoliedzami ir viena no pašmāju vētrainākajām rokgrupām. Viņi n-tās reizes ir aizliegti, taču blices dibinātāja Jura Kulakova melodijas ir paliekoša vērtība. To pierāda arī Mikrofona ierakstu iedibinātās Latviešu rokmūzikas klasikas ietvaros viena CD formātā izdotie blices divi albumi – 90. gada *Latviskā virtuve* un 91. gada *Ballīte*.

Juris Kulakovs pāri plecam pārmetis vieglu hipiju stila somiņu, kurā ielikts *Pērkona* jaunizdots albums un dažas tā perioda fotogrāfijas, kas saistās ne tikai ar patīkamām, bet arī ar trauksmainām atmiņām. Viņš uzskata, ka pašlaik aktuālās grupas nespēj panākt *Pērkonom* raksturīgu rezonansi. «Tagad nav nekādu ierobežojumu, katrs var lamāties, katrs var spēlēt galīgi pliekānu mūziku. Šajā gadījumā varu tikai izteikt nožēlu par lielas daļas latviešu tautas muzikālo gaumi, kas ir diezgan bēdīga. Bet es netaisos par to raudāt un skumt, jo es personīgi negrāso nolaisties līdz tādām līmenim. Vienkārši tad es kļūtu nožēlojams pats savās acīs.»

Nevēlamas personas statusā

Kulakovam šis ir darbiem ražens laiks – viņš kopā ar Nauri Puntuli darbojas *Trīs*

tenoros, septembrī gatavojas Liepājas teātrī iestudētās tautas operas *Stikla kalns* viesizrādēm Dailes teātrī, bet pašreiz lielākais gandarījums ir grupas *Pērkons* kopoto rakstu noslēgšana.

«Tagad būs jātaisa jauna *Pērkona* plate,» paziņo Juris, piebilstot, ka viņš nekaunas ne par vienu no *Pērkona* daiļradē tapušajiem darbiem. «Atceros, ka kultūras ministrs solījās mani iemest cietumā. Tas bija pēc *Pērkona* pirmā skandāla. Mums bija plānoti seši koncerti Dzelzceļnieku kultūras namā, no kuriem divi notika kā ierasts, nākamie divi notika stingrā milicijas uzraudzībā, bet trešās dienas koncerti vispār tika atcelti. Iemesls bija diezgan smieklīgs. Kultūras nama direktore bija krieviete, kura uzskatīja, ka koncertā notiekošais neiekļaujās padomju cilvēku uzvedības rāmjos. Taču jaunieši savu sajūsmu pauda pārāk atklā-

ti. Beigās kāds viņai ieteica aiziet lielajās darīšanās uz tualeti. Direktore, protams, apvainojās.

Otrajā reizē, kad 1985. gadā pēc Ogres koncerta fani izdemolēja vilcienu, man bija saruna jau ar ļoti augstu stāvošiem vīriem. Viņi man vienkārši ieteica emigrēt, jo Latvijā man vairs nav ko darīt. Tika izdots pat apkārtraksts, ka Latvijas Kultūras ministrijas sistēmā mani nedrīkst uzņemt darbā. Nokļuviu ļoti nevēlamas personas statusā. Toreiz mani izglāba Edgars Liepiņš, kurš mani uzaiicināja par savu koncertu muzikālo vadītāju. Līdz tam pārtiku no sievas un vecāku dotācijām. Taču tas bija tā vērts!»

Krosenes pie uzvalka

Darbošanās laikam *Pērkona* sastāvā īpaša nozīme bija arī operdziedoņa Naura Puntulja dzīvē. «Daudziem aktieriem ir viens konkrēts mirklis, konkrēta loma vai filma, ar kuru visiem tas aktieris saistās. Līdzīgi ir man ar *Pērkonā* dziedāto dziesmu *Mēs pārtiekam viens no otra*, kas man ilgus gadus nāca līdzī kā atpazīstamības zīme. Juris Kulakovs ir manas dzīves lielā loze. Visi *Pērkona* dalībnieki bija ne tikai mani mūzikas, bet

arī dzīves skolotāji. Tas, ka tagad varu stāvēt uz Operas skatuves, ir simtprocentīgi tikai pateicoties viņiem.»

Vispatīkamākās atmiņas Naurim saistās ar *Pērkona* pielūdzējām. «Viņas bija foršas un korektas, bez uzmācības un vulgaritātes. Vispār par to laiku pasmaidu. Domāju, ka arī par šo laiku, kurā tagad dzīvojam, drīz pasmiesimies. Ja tajā laikā pie laba uzvalka vilka sporta kurpes, tad tagad katrs, kuram ir nauda, obligāti pērk džipu. Tas nekas, ka maršruts nesniedz tālāk par Baltezeru, bet tas džips nav redzējis zemes ceļu, nemaz nerunājot par bezceļu.»

Tikmēr skaidrs ir tas, ka *Pērkona* negaisa brāzmas atkal tuvojas, jo Kulakovs ir apņēmies sarakstīt jaunas dziesmas. Arī pret žurnālistiem viņš izturas saprotoši, atļaujot intervijas laikā noskūties un nokārtoties. «Nevienam jau sen nav noslēpums, ka intervijās runāju diezgan lēni, jo apdomāju atbildes. Ir zināms, ka mani parodē arī par nazālo franču akcentu. Ja es to visu ņemtu galvā, tad man jau sen būtu jābūt trakonamā. Ja joki nav ļauni, mani tas neuztrauc.»

JURIS PĀNS